

דף יז.

עין משפט א.

או"ח סימן קכב פ"א

א. אם בא להפסיק ולענות קדיש או קדושה בין שמונה עשרה ל"יהיו לרצון אמרי פי" אינו פוסק^א שיהיו לרצון מכלל התפלה הוא, אבל בין יהיו לרצון לשאר התחנונים מותר^ב.

הגה: ודווקא במקום שנוהגין לומר יהיו לרצון מיד אחר התפילה אבל במקום שנוהגין לומר תחנונים קודם יהיו לרצון מפסיק גם כן לקדיש וקדושה. ומיהו הרגיל לומר תחנונים אחרי תפילתו, אם התחיל הש"ץ חזרה והגיע לקדיש או קדושה מקצר, ואם לא קיצר יכול להפסיק כברכות ק"ש אפי' באמצע.

עין משפט ב.

או"ח סימן תקס"ה פ"ד

ד. טוב שאדם יאמר בתענית אחר אלוהי נצור^ג רבון כל העולמים גלוי

ג. מתשובת הרשב"א, ועיין בכה"ח אות ב'.

ד. ועונה כדרך שמפסיק בברכות ק"ש ומותר ג"כ לענות ימלוך ה' לעולם בקדושה, וכן לענות אמן דהאל הקדוש, דבק"ש יש בזה פלוגתא ובתחנונים יש להקל. כה"ח אות א'.

גם בשבת ויו"ט אומרים אלהי נצור שזה מטופס התפלה, כה"ח אות ג' מהריקאנטי. ואפי' הנוהגים בכל יום לומר אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי וכו' מותר לאומרו גם בשבת, שם בכה"ח אות ג'. "ונפשי כעפר לכל תהיה", לרמוז דהמשפיל עצמו בעולם הזה נעשה לראש בעוה"ב כשם שעפר רומסין אותו ברגליהם ועולה על ראשיהם, שם אות ד'. ואפי' וכשיאמר למען יחלצון ידידיך יכוין על נצוצות הקדושה שיחלצו מן הקלי' וישוב הכל לאיתנו הראשון, מחס"ל, כה"ח אות ד'.

וְכָל בְּעַל תְּשׁוּבָה יֹאמֶר אֱלֹהֵי נִצּוֹר בְּדַמְעָה וּבִכּוּנָה גְדוּלָה כ"כ בספר החרדים, כה"ח אות ה'.

ובספר עשרה מאמרות כתב דלפני אלהי נצור יאמר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים ואז יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויאמר אותו ביראה גדולה ולא ע"מ לצפות לשום טובה חלילה.

ובזמן המגפה יאמר למנצח בנגינות מזמור שיר בצורת המנורה קודם אלהי נצור, משער הכוונות דף י"ד ע"ב.

ע. וי"א שיש לאמרה אחר תפילת ערבית במוצאי הצום, וכך היא דעת האחרונים. כה"ח אות כ'.

והיום לא נהגו לאומרו רק בתענית יחיד, דבתענית ציבור כגון בד' צומות הם בגין הדברים

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וידוע לפניך שבזמן שביה"מ קיים אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו וכו'.

דף יז:

עין משפט א.ב. או"ח סימן תקנ"ד סעיף כב

כב. במקום שנהגו לעשות מלאכה בט' באב עושין, ובמקום שנהגו שלא לעשות אין עושין פ, ובכל מקום ת"ח בטלים וכל הרוצה לעשות עצמו כת"ח לענין זה עושה ז.

עין משפט ג. או"ח סימן ע"א סעיף א

א. מת לו מת שחייב להתאבל עליו ק אפי' אינו מוטל עליו לקבורו ר פטור מק"ש ומתפלה ש, ואפי' אם רוצה להחמיר על עצמו ולקרוא אינו רשאי ת.

עין משפט ד. או"ח סימן ע"ב סעיף א

א. נושאי המטה כל שהמטה צריכה להם פטורים ושאר המלוין חייבים.

הרעים שהיו בהם, והם לחובה ולא לכפרה.

פ. כתב הב"י שמנהג ישראל ששמענו שמעם בכל מקום נהגו איסור עד חצות, ומ"מ ראוי לכל ירא שמים שלא לעשות כל היום כדי שלא יסיח דעתו מהאבילות. כה"ח אות צ"ז.

ומקום שאין עושין בין ביום בין בלילה אין עושין. מ"ב אות מ"ג.

צ. ואין בזה יוהרא דהרואה אומר שאין לו מלאכה.

ק. עיין ביו"ד סי' שע"ד סעיף ד'.

ר. כגון שמתה אחותו הנשואה שיש לה בעל שיתעסק בקבורתה, או אחיו שיש לו בנים שיתעסקו בו.

וגם אסור בבשר ויין אפי' שאינו מוטל עליו לקבורו, כה"ח אות ב' מרא"ש.

ש. ואם קברו ויש לו זמן עדיין יקרא וגם יברך ברכות השחר, ואם עדיין לא עבר חצות היום יתפלל, אבל אם עבר חצות לא יברך רק ברכות התורה בלבד, כה"ח אות ד'.

ת. מי שהתחיל להתפלל או לברך ברהמ"ז ונהיה אונן אם מפסיק או לאו הדבר במחלוקת, כה"ח אות ו'.

יו"ד סימן שנה פעיף א

א. המלוין שאין למטה צורך בהם חייבים בק"ש.

עין משפט ה.ו. או"ח סימן קו פעיף א

א. כל הפטורים מק"ש פטורים מתפלה, וכל שחייבים בק"ש חייבים בתפלה^א חוץ מהמלוין את המת שאין למטה צורך בהם אע"פ שחייבים בק"ש פטורים מתפלה^ב.

עין משפט ז. יו"ד סימן שמא פעיף א

א. מי שמת לו מת שחייב להתאבל עליו^ג והוא בבית אסור לו לאכול באותו בית אלא בבית אחר או יעשה מחיצה אפי' של סדין, ואם אין לו סדין מחזיר פניו ואוכל. ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין, ואינו מברך ברכת המוציא ולא ברכת המזון, ואין מברכין עליו ולא מזמנין עליו, ואפי' אוכל עם אחרים שמזמנים לא יענה אחריהם אמן.

או"ח סימן קצט פעיף ה

ה. אונן בחול שהוא פטור מלברך אין מזמנין עליו^ד.

- א. כגון העוסקים במצוה או בטרדת מצוה כמבואר בסי' ע' וע"א וע"ב. וכיון שפטורים מק"ש דאורייתא כ"ש שפטורים מתפלה דרבנן.
- ב. משום שתפלה צריך להתפלל מעומד ואין יכולין לשהות כ"כ אבל ק"ש אפשר לאומרה כשהם מהלכין ודי לעמוד בפסוק ראשון, ועיי' בכה"ח אות ד' עוד טעם והנפ"מ בניהם.
- ג. אפי' אינו מוטל לפניו אלא מוטל עליו לקבורו, אבל אחרי הקבורה גם באותו יום אין לו דין אונן.
- ד. ואם בירך אינו מוציא אחרים דפטור הוא.